2026. december 15., kedd Mt 21,28-32

A két fiú példázata

Az egyik azt mondja: „Nem megyek.” Aztán megbánja és mégis elmegy dolgozni.
A másik azt mondja: „Megyek, uram.” De nem megy.

Ez a példabeszéd többször is megtalált engem a napokban, és most ismét ezzel szólít meg engem az Úr. Kerestük, kerestem, mit jelent nekem, nekünk.

Azt hiszem, a megértéshez fontos a helyzet, a hallgatók is.

Ez a történet a nagyhét elején hangzik el. Jézus már bevonult Jeruzsálembe. Már kiűzte a kereskedőket a templomból. A példabeszédet nem is a tömegnek mondja elsősorban, hanem a főpapoknak és a nép véneinek. Nem maga vonja le a tanulságot, hanem kérdez: Melyik teljesítette az Atya akaratát?

A példabeszéd hallgatói maguk mondják ki az ítéletet maguk felett.

Bár a két fiú közül egyik sem tökéletes (az egyik elutasító, a másik engedetlen), mégis az elsőt dicsérik, mert változni tudott.

Egyszerre önvizsgálatra hív:

– Vajon van-e olyan helyzet, amikor képmutatóan csak ígérem, mondom a jót?

A vámosok tudták, hogy segítségre szorulnak. A vezetők pedig azt hitték, nincs szükségük megtérésre. De tudjuk: Istennek fontosabb a megtérő bűnös, mint a képmutató. Ez vigasztaló is: nem a hibátlanság a fontos, hanem hogy képesek vagyunk-e visszafordulni.

– Van-e olyan terület, ahol változnom kellene, de halogatom a dolgot?

Hamar Gabriella, Érd

